

Mál nr. 157/2003

M

og

Vátryggingafélagið X v/ ábyrgðartryggingar vinnuveitanda.

Vinnuslys í kúfiskverksmiðju þann 23.5.2002.

Gögn.

1. Málskot móttækið 15.8.2003.
2. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingarfélaganna.
3. Lögregluskýrsla.
4. Tilkynning um slysið til Vinnueftirlits ríkisins, dags. 3.7.2002.
5. Tilkynning um slysið til Tryggingastofnunar ríkisins, dags. 3.7.2002.
6. Tilkynning um slysið til X, dags. 4.12.2002.
7. Bréf Vinnueftirlitsins, dags. 3.4.2003.
8. Rafpóstur X til H, dags. 26.1.2003.
9. Rafpóstur H til X dags. 29.4.2003.
10. Bréf lögmanns málskotsaðila, dags. 10.7.2003.
11. Bréf X dags. 23.5., 5.8. og 27.8.2003.
12. Fimm læknisvottorð.
13. Umboð.

Málsatvik.

Þann 23.5.2002 var M við störf í kúfiskverksmiðju H. Vann hún við að þrífa færiband og vals í austursal vinnslusalarins. Færibandið er 1 m á breidd og við annan enda þess, norðurenda, liggur rafknúinn vals sem er 3 mm að þvermáli og er hann jafnlangur breidd færibandsins eða 1m. Um 2-3 mm bil var milli færibandsins og valsins. Í vinnslu snúast færibandið og valsinn í gagnstæðar áttir í þeim tilgangi að taka óæskilegan úrgang, svokölluð strá, frá aðalafurðinni. Við skoðun lögreglu á tækjabúnaðinum kom í ljós að enginn stjórnrofi eða neyðarrofi var staðsettur við hann. Stjórnrofar voru staðsettir syðst í vinnslusalnum í um 7 m fjarlægð. Þar voru einnig stjórnrofar fyrir önnur færibönd, en engir rofar voru nyrst í salnum. Enginn hlífðarbúnaður var yfir valsinum. Ekki voru til ákveðnar reglur um þrif á valsinum, þegar slysið varð, en ákveðnar reglur voru fyrir hendi um almenn þrif í verksmiðjunni.

M kvaðst hafa verið að spúla burt óhreinindi (strá) sem hafi verið föst á milli færibandsins og valsins. Henni hafi ekki tekist að spúla þau burt. Hafi hún þá ætlað að taka þau burt með vinstri hendi, en þá hafi of stór gúmmívettlingur, sem hún hafði á hendinni, fest á milli færibandsins og valsins. Hafi höndin dregist inn á milli, þar sem hún festist. Hlaut M alvarlegan klemmuáverka á hendinni, sár á handarbaki og brot á miðhandarbeini. M hafði unni við þrif hjá H um eins árs skeið, þegar slysið varð.

M hefur krafist fullra bóta fyrir líkamstjón sitt, en tryggingafélag H hefur viðurkennt bótaskyldu að 2/3 hlutum.

Álit.

Upplýst er að enginn hlífðarbúnaður var yfir valsinum og enda færibandsins. Stjórnrofar voru fjarri færibandinu og engir neyðarrofar voru í námunda við það. Þá var engum sérstökum leiðbeiningum eða verklagsreglum til að dreifa um þrif á færibandinu og valsinum. Verður slysið fyrst og fremst rakið til þessa vanbúnaðar og skorts á skýrum fyrirmælum um þrif. Ber því H sem vinnuveitandi M meginábyrgð á líkamstjóni hennar. Af gögnum málsins verður ekki annað ráðið en M hafi haft talsverða reynslu af að þrífa og þá um leið að umgangast færibandið og valsinn. Átti hún að gera sér ljósa grein fyrir þeirri miklu slysaþættu sem fólst í

Því að fara með höndina of nærri valsinum meðan hann var í gangi. Þar að auki varð að gæta sérstakrar varúðar, þar sem of stór hanski sem hún var með á hendinni gerði það enn líklegra en ella að höndin gæti fest í valsinum. Verður slysið að nokkru rakið til þess að M gætti ekki sem skyldi þeirrar varúðar sem af henni mátti krefjast. Á hún því einnig nokkra sök á því hversu hrapallega fór. Eftir atvikum þykir rétt að H beri ábyrgð á líkamstjóni M að 3/4 hlutum, en hún beri sjálf tjón sitt að 1/4 hluta.

Niðurstaða.

H bæti líkamstjón M að 3/4 hlutum.

Reykjavík, 16 september 2003.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.